

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 martie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, declarat de către avocatul Sandu Daniela în numele inculpatului

Catan Nicolae XXXXX, născut la
XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat
în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 15.06.2017 - 15.09.2017;
2. Instanța de apel: 20.10.2017 - 28.11.2017;
3. Instanța de recurs: 06.02.2018 - 14.03.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul central din 15 septembrie 2017, Catan Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.187 alin.(2) lit.b) Cod penal la 4 ani închisoare, fără amendă.

În temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată fixată prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 11 martie 2015, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a fost admisă, încasându-se de la Catan Nicolae în beneficiul părții vătămate Levșencov Vladislav, prejudiciul moral în mărime de 9553 lei.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Catan Nicolae împreună și de comun acord cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, în privința cărora cauza a fost disjunsă, la 26 ianuarie 2017, ora 00.35, urmărind scopul de însușire a bunurilor altei persoane în mod deschis, cu aplicarea violenței nepericuloase, au sustras din buzunarele lui Levșencov Vadislav, în timp ce acesta se deplasa pe str.Teilor 10, mun.Chișinău, mijloace bănești în sumă de 250 lei și 30 dolari SUA, echivalentul a 603,30 lei, un telefon mobil de model Sony Xperia M2 cu IMEI1:352774064147519 și IMEI2:352774064147527, la prețul de 2000 lei și o husă de la telefon la prețul de 300 lei, cauzându-i un prejudiciu material considerabil în sumă de 3153,30 lei. Totodată, conform raportului de expertiză judiciară nr.352 din 26.01.2017, lui Levșencov Vadislav i-au fost cauzate vătămări corporale exprimate prin echimoze și excoriații la nivelul feței, excoriații multiple în regiunea lombară, ale membrelor superioare și articulației genunchiului drept, calificate drept vătămări corporale neînsemnate. Ținând cont de numărul leziunilor corporale se poate constata că i-au fost produse cel puțin 6-7 lovituri, iar cauzare leziunilor în rezultatul căderii libere a corpului din

poziție verticală sau prin autoprovocare se exclude.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- procurorul, care a solicitat casarea sentinței în partea pedepsei penale și a cheltuielilor judiciare, rejudecarea cauzei în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să se dispună încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în mărime de 80 lei și aplicarea pedepsei complimentare sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale, invocând că instanța a aplicat față de inculpat o pedeapsă prea blândă; - nu a dat deplină eficiență prevederilor art.75 Cod de procedură penală, în mod special a persoanei celui vinovat, care a comis o infracțiune fiind în perioada termenului de probațiune; - instanța neîntemeiat a respins solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei judiciare în mărime de 80 lei;

- avocatul D.Sandu în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui N.Catan să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, invocând că instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.75 Cod penal; - nu a ținut cont că inculpatul și-a recunoscut vina și se căiește sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei penale în procedură simplificată, a reparat prejudiciul material cauzat și este de acord să repare prejudiciul moral, se caracterizează pozitiv; - instanța neîntemeiat a dispus executarea reală a pedepsei aplicate față de inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, apelurile declarate de către procuror și avocatul D.Sandu în numele inculpatului au fost respinse ca nefondate.

În motivarea soluției instanța de apel a reținut că sentința a fost contestată doar în partea stabilirii pedepsei penale și încasării cheltuielilor judiciare.

Astfel, cu referire la apelul avocatului D.Sandu în numele inculpatului și procurorului în partea stabilirii pedepsei, instanța a indicat că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de persoana inculpatului, care a comis infracțiunea fiind în perioada termenului de probațiune, fiind condamnat pentru fapte similare, de comportamentul acestuia în momentul comiterii infracțiunii și după, că și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, și corect a stabilit categoria și termenul pedepsei penale, stabilind că corectarea inculpatului va fi atinsă doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoare, cu executare reală.

Cu referire la cheltuielile judiciare, instanța de apel a indicat că, cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizei judiciare sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, precizând că sarcina probațiunii e pusă anume pe seama organului de urmărire penală.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul D.Sandu în numele inculpatului care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, pe motiv că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; - instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.75 Cod penal; - nu a ținut cont că inculpatul și-a recunoscut vina și se căiește sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei penale în procedură simplificată, a reparat prejudiciul material cauzat și este de acord să repare prejudiciul moral, iar partea vătămată nu are pretenții de ordin

material față de inculpat; - instanța neîntemeiat a dispus executarea reală a pedepsei aplicate față de inculpat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului ordinar, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale

Analizând temeiul dat în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Concomitent, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor acestuia, și critică hotărârea instanței de apel numai referitor la pedeapsa aplicată.

Instanța de recurs consideră că motivele invocate de recurent la acest capitol sunt lipsite de temei legal.

Astfel, Colegiul penal relevă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Subsecvent celor expuse, instanța de recurs reține că, instanța de apel a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61 și 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite care face parte din categoria celor grave, de persoana inculpatului, care a comis infracțiune fiind în perioada termenului de probațiune, fiind condamnat pentru fapte similare, de comportamentul acestuia în momentul comiterii infracțiunii și după, că și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, că a recuperat prejudiciul material cauzat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, și corect a conchis că corectarea și reeducarea acestuia poate avea loc doar prin izolarea lui de societate.

Astfel, instanța de apel corect a considerat că corectarea lui N.Catan este posibilă doar cu stabilirea unei pedepse privative de libertate, iar aplicarea art.90 Cod penal, nu va duce la corijarea și reeducarea lui, deoarece, pedeapsa are drept scop corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia, precum și a altor persoane, inculpatul însă a comis infracțiune fiind în perioada termenului de

probațiune, fiind condamnat prin sentința Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 11.03.2015 pentru infracțiuni similare (f.d.134-136), fapt ce dovedește că pedeapsa aplicată anterior nu și-a atins scopul menționat supra și suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicată în cauza penală de față nu este oportună, indiferent că inculpatul a recuperat prejudiciul material, partea vătămate ne mai având pretenții față de N.Catan.

Colegiul penal precizează că, faptul că inculpatul a recuperat prejudiciul material a fost luat în vedere la stabilirea pedepsei penale, însă în situația în care inculpatul în trecut a mai săvârșit o infracțiune similară, fiindu-i stabilită o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării ei pe o perioadă de probațiune de 2 ani și în acest termen a săvârșit o nouă infracțiune, denotă că pedeapsa stabilită anterior nu și-a realizat scopul de corectare și reeducare a lui.

De asemenea, Colegiul reține că recurentul invocă, precum că instanța nu a luat în considerare că inculpatul și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei penale în procedură simplificată.

În acest sens, Colegiul menționează că, reieșind din textul hotărârilor judecătorești pronunțate anterior acestei decizii, contrar celor afirmate de recurent, circumstanțele invocate au fost luate în considerare de instanță la numirea pedepsei și astfel argumentele invocate de către recurent nu pot fi acceptate pentru casarea hotărârii judecătorești.

Totodată, Colegiul penal relevă că, legiuitorul acordă dreptul instanței, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, de a decide de la caz la caz, posibilitatea aplicării pedepsei vinovatului cu suspendarea condiționată a executării ei și nicidecum nu o obligă în acest sens. În speță, rezultă că instanțele de fond, reieșind din circumstanțele sus menționate, a considerat rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa stabilită, motivându-și soluția adoptată, indicând din care motive au ajuns la concluzia potrivit căreia, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii reale. Astfel că, atât prima instanță, cât și cea de apel și-au motivat soluția referitor la iraționalitatea numirii pedepsei inculpatului cu suspendarea executării ei pe o perioadă de probațiune.

În concluzie, Colegiul penal constată că, la stabilirea pedepsei lui N.Catan, instanța de apel a dat deplină eficiență împrejurărilor cauzei, numindu-i acestuia o pedeapsă echitabilă, în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, pedeapsa fiind individualizată conform prevederilor legale.

Subsecvent, Colegiul conchide că decizia instanței de apel cuprinde atât fondul apelului declarat de către avocatul D.Sandu în numele inculpatului, cât și temeiurile de fapt și de drept care au fost puse la baza ei, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Deci, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de către avocatul D.Sandu în numele inculpatului nu sunt acceptabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul

casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Sandu Daniela în numele inculpatului Catan Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui Catan Nicolae, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 aprilie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu